

bringer, for at give Børnene en tidssvarende Undervisning, maa have Ret til, hvad der efter min Mening er det fundamentale i disse Skolekredsens Kræv, selv at bestemme, hvem der skal undervise deres Børn, og Maaden, hvorpaa denne Undervisning skal foregaa. Men dette Systems Opretholdelse kommer ikke i ringeste Maade i Fare, selv om Friskolerne efterkom den Anmodning, der var rettet til dem om at underkaste sig en saadan Prøve med Hensyn til Danskundervisningen. Jeg beklager Vægningen ogsaa af en anden Grund. Det er nemlig efter min Opfattelse sikkert, at hvis Folkeskolen ikke staaar paa noget højere Standpunkt, end de Prøver, der har været afholdte hidtil, bærer Vidne om — men jeg tvivler nu om, at disse Prøver er noget typisk Udtryk for Tilstanden indenfor Folkeskolerne, og jeg tror, at de Resultater, som er fremkommet, i høj Grad skyldes Tilfældigheder, som ikke paa nogen Maade kan lægges Folkeskolens Lærere til Last —, føler jeg mig overbevist om, at Friskolerne som Helhed vilde staa ypperligt Maal, ja, mere end det, med de Resultater, som hidtil er fremkommet. Der er altsaa heller ikke her nogen Grund for dem til at holde sig tilbage fra at underkaste sig en sliq Prøve.

Endelig siger det ærede Medlem, at Friskolerne heller ikke vil tillade Staten at føre Kontrol med, i hvilket Omfang Eleverne forsømmer Undervisningen i Friskolen. Herom vil jeg sige, at Friskolerne har fuld Ret til at afslaa en saadan Kontrol. Det, som Staten er berettiget til at fordrø, er Adgang til at skaffe sig Oplysninger om, hvorvidt disse Skolers Undervisning staaar Maal med Folkeskolens, og det vedkommer i og for sig ikke Forsømmeiserne. Om Staten kan skaffe sig denne Oplysning, er noget andet, men den kan ikke kræve den med Rette, navnlig ikke under Hensyn til, at det Arbejde, som Friskolekredsene udretter, er en direkte Besparelse for Stat og Kommuner, for Offentligheden i det hele, idet der af det offentlige bringes de Børn, som undervises i disse Skoler, et meget mindre økonomisk Offer, end der bringes for hvert Barn, der undervises i Folkeskolen. Jeg vil derfor paa ny anbefale Forslaget.

Thomas Larsen: Under Nr. 179 paa Ændringsforslagslisten findes der Forslag om en Bevilling paa 4,000 Kr. som Tilskud til Afholdelse af en dansk Boligkongres. Jeg er baade den højtærede Indenrigsminister og det ærede Finansudvalg taknemmelig for denne Bevilling. Det var det sociale Sekretariat, som sidste Efteraar satte sig i Spidsen for at faa en Ansøgning frem fra socialt interesserede Organisationer til Ministeriet om muligvis at faa en saadan Bevilling. Disse Organisationer findes nævnt i Betænkningen Sp. 1587, og jeg skal derfor ikke gentage de der opførte Navne. Kun skal jeg nævne, at blandt de Organisationer, som sammen med det sociale Sekretariat søgte om at faa en saadan Bevilling, findes saa landsomfattende Organisationer som Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadforeninger og Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk. Alle ærede Medlemmer ved, at det Spørgsmaal, der her er Tale om, er et af de mest aktuelle Spørgsmaal for Tiden, og det forekommer mig derfor, at det gælder om, at man fra alle Sider gør sit for at faa dette Spørgsmaal belyst saa godt, som det kan lade sig gøre, ud fra de Erfaringer, som enhver maatte have gjort angaaende denne Sag. Her vil jeg oplyse, at naar der skal afholdes en dansk Boligkongres, er det ikke Tanken, at Rammerne for denne Kongres skal holdes strengt indenfor, hvad man kunde kalde danske Interesser, nej, det er Meningen, at man ogsaa vil indbyde Repræsentanter fra vore Nabolande, Norge og Sverige, til at deltage i denne Kongres, for at vi her i Landet kunde blive delagtiggjort i de Erfaringer, som man eventuelt maatte have gjort i disse Lande. Det forekommer mig, at det vil give forøget Haab om at faa Udbytte af denne Kongres, hvis den i Virkeligheden kan give alle tre nordiske Lande Lejlighed til ved deres valgte Repræsentanter at fremsætte deres Syn paa denne aktuelle Sag og deres Erfaringer om Sagen.

Nogle vil maaske sige, at det er overflødigt at holde en saadan Kongres, da vi herhjemme har en Boligkommission, nemlig den Kommission, som blev nedsat ifølge Loven af 30. Oktober 1916.